

Besluitelijke uitspraak

Griffiernr. : 2014/ 1350
Not.nr. : GE 66.L2.3712/09 – SW4

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN
Afdeling Gent**

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 22 april 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

2643^{1.} diensten), geboren te op , zaakvoerder (industrie-
; wonende te

2644^{2.} geboren te verpleegaspirante,
wonende te op

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 1° en 8° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning,

op het perceel gelegen te _____, ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom toebehorende
aan _____, geboren te _____
op _____, wonende te _____ en aan
geboren te _____ op _____, wonende te _____

te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit
meer bepaald door

- een achterbouw te hebben afgebroken en een achterbouw te hebben gebouwd van 10,5 m x 10,5 m
- een verlicht publiciteitsbord op de voorgevel te hebben geplaatst
- een scheidingsmuur op de grens van het linker perceel te hebben geplaatst

feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1-1°b) en c) en 6.1.1. al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te _____, op een niet nader te bepalen datum, in de periode van **16.12.2008 (datum aankoop onroerend goed - zie OK vormstukken)** tot en met **25.05.2009 (stuk 4)**

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor Gent II op 12 maart 2014. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 25 maart 2014.

2. De rechtbank nam op de zitting van 25 maart 2014 kennis van:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Isabelle De Tandt, substituut-procureur des Konings;

- de beklaagden, en in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf en bijgestaan door meester Marc Taets, advocaat te 9940 Ertvelde, Stuivenbergstraat 71, die voor de tweede beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vroeg.
- het positief advies van het openbaar ministerie wat betreft een eventuele opschorting voor de tweede beklaagde.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 25 mei 2009 stelde de dienst stedenbouw van de gemeente vast dat op het perceel gelegen te kadastraal gekend als ^{ste} een achterbouw werd afgebroken en een nieuwe achterbouw werd opgetrokken van 10,5 meter x 10,5 meter. Tevens werd een verlicht publiciteitsbord op de voorgevel geplaatst en een scheidingsmuur op de linker perceelgrens geplaatst. Er werd aan de eigenaar onmiddellijk een stakingsbevel gegeven.

verklaarde dat de werken door hem alleen werden uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning.

Het stakingsbevel werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd op 11 juni 2009.

5. Bij een hercontrole op 25 januari 2010 bleek de toestand onveranderd. Er was nog geen regularisatievergunning.

6. Op 11 januari 2010 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de gemeente om een regularisatievergunning af te leveren. Op 14 april 2010 werd de regularisatievergunning ook geweigerd door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen.

7. Op 18 november 2010 werd vastgesteld dat het opgelegde stakingsbevel werd doorbroken. Er werd een verkoopruimte gecreëerd in het voorste deel van het pand. De achterbouw werd gebruikt als opslagruimte. De vloer in de achterbouw werd ook uitgebroken. Een ijzeren garagepoort werd vervangen door pvc-schrijnwerk bestaande uit 2 toegangsdeuren. Een uithangbord boven het raam in de voorgevel werd

t

verwijderd. In het achterste gedeelte (voorheen snelbouwsteen) werd de binnenmuur gewijzigd.

verklaarde dat op het moment van de eerste vaststellingen door de controleur van de dienst stedenbouw werd gezegd dat hij zijn winkel verder mocht inrichten en openen. De vloer zou hij hebben uitgebroken omdat de afvoer van de appartementen erboven verstopt zaten en dienden vervangen te worden. De dienst stedenbouw zou ook expliciet hebben gezegd dat het bord aan de voorgevel mocht worden verwijderd. De vaststelling in verband met de wijziging van de binnenmuur zou niet kloppen.

8. Op 13 december 2010 besliste het college van burgemeester en schepenen van de gemeente om het herstel te vorderen, met name het verrichten van volgende aanpassingswerken: het beperken van het bouwgedeelte op het gelijkvloers tot 20m vanaf de voorgevellijn. De afbraakmaterialen dienen verwijderd te worden (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën); het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 28 januari 2011 een positief advies over de herstellvordering. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich op 2 maart 2011 aan bij deze vordering.

9. Op 28 maart 2011 verklaarde dat hij dit eerst nog met zijn advocaat zou bespreken en dan binnen het jaar zou instaan voor de afbraak. bevestigde dit als mede-eigenaar.

Op 14 maart 2013 bleek de situatie nog steeds onveranderd.

Beoordeling

10. De feitelijke gedragingen die worden ten laste gelegd is het zonder stedenbouwkundige vergunning:

- afbreken van een achterbouw en het opbouwen van een nieuwe achterbouw van 10,50m x 10,50m;
- plaatsen van een verlicht publiciteitsbord op de voorgevel;
- plaatsen van een scheidingsmuur op de grens van het linker perceel.

Deze concrete feitelijke gedragingen wordt aangemerkt als een inbreuk op artikel 99, §1, 1° en 8° Stedenbouwdecreet 1999 dat tot 1 september 2009 bepaalde dat niemand zonder stedenbouwkundige vergunning mocht bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken

die geen betrekking hebben op de stabiliteit (1°), noch publiciteitsinrichtingen of uithangborden mocht plaatsen of wijzigen (8°).

Artikel 146, 1° Stedenbouwdecreet stelde strafbaar diegene die, onder meer, de bij de artikelen 99 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt. Het is dus het uitvoeren, voortzetten of in stand houden van die handelingen dat strafbaar werd gesteld.

Sinds 1 september 2009 is het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning verrichten van de hiernavolgende bouwwerken, met uitzondering van onderhoudswerken, een inbreuk op artikel 4.2.1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO"):

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie;
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat;
- c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie.

Een constructie wordt in artikel 4.1.1, 3° VCRO gedefinieerd als *"een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds"*.

Het uitvoeren, voortzetten of in stand houden van dergelijke handeling is, zoals vermeld in de dagvaarding, strafbaar gesteld op grond van artikel 6.1.1, 1° VCRO en wel met dezelfde straffen als voorheen in het Stedenbouwdecreet 1999. Het instandhouden van de vermelde handeling is op grond van artikel 6.1.1, derde lid VCRO, en ook sinds 1 augustus 2003 al volgens artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, enkel strafbaar voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen is in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (artikel 1.1.2, 10° VCRO), wat in casu niet het geval is aangezien het perceel in woongebied ligt.

De ten laste gelegde feiten zijn met andere woorden strafbaar gebleven.

11. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn voor de eerste en de tweede beklaagde. De feiten werden op de zitting ook niet betwist.

Straf

12. De bewezen verklaarde feiten kunnen op grond van artikel 6.1.1, lid 1, 1° VCRO worden gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen.

De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Bovendien werden de feiten in een professionele context gepleegd.

13. De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en mi delen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

werd in het verleden al eens veroordeeld tot een werkstraf wegens het gebruik van valse stukken en oplichting. Hij kreeg ook al eens de gunst van de opschorting wegens het plegen van heiling.

Een geldboete is voor hem de meest gepaste straf.

De feiten werden gepleegd na 1 maart 2004 en voor 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003) met 45 deciemmen wordt verhoogd.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdeciemmen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

14. door een politierechtbank.

werd in het verleden éénmaal veroordeeld

Uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting bleek dat het initiatief voor de bouwovertreiding meer bij haar echtgenoot lag. Het is ook in diens beroepswerkzaamheden dat de feiten moeten worden gekaderd.

heeft ter zitting gevraagd om haar de gunst van de opschorting van uitspraak van veroordeling te verlenen. Ter zake bestaan er naar het oordeel van de rechtbank inderdaad gronden om voor deze beklaagde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten. De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel. De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

Zij moet wel een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

HERSTELVORDERING

15. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 13 december 2010 om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren, te weten het beperken van het bouwgedeelte op het gelijkvloers tot 20m vanaf de voorgevellijn (de afbraakmaterialen dienen verwijderd te worden inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein).

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in het herstel.

Op 29 januari 2011 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

Per brief van 2 maart 2011 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aangesloten bij deze herstellvordering, waarbij een termijn van 12 maanden wordt voorgesteld om de herstellings-/aanpassingswerken uit te voeren en waarin tevens een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in het herstel wordt gevorderd.

16. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 12 maanden.

17. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 125 euro per dag moet per beklaagde worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden ze lf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

18. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf moeten de burgerlijke belangen ambtshalve worden aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 44, 45, 50, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie; alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen voor de eerste en de tweede beklaagde.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 750 euro, vermeerderd met 45 opdecimen tot 4.125 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden en 15 dagen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Gelast, met haar instemming, de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beklaagde, gedurende een termijn van 3 jaar vanaf heden.

KOSTEN

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde elk tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 83,19 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

2645

2646

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de uitvoering van voldoende bouw- of aanpassingswerken op het perceel te , kadastraal gekend als

het beperken van het bouwgedeelte op het gelijkvloers tot 20m vanaf de voorgevellijn (de afbraakmaterialen dienen verwijderd te worden inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein).

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 12 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt.

Zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door en elk een dwangsom van 125 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel; te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 12 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijjtermin, zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek).

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

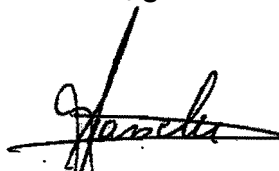
BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf ambtshaive aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **22 april 2014**,

Aanwezig:

Jos Decoker, voorzitter,
Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
Muriel D'Asseler, griffier.

M. D'Asseler

J. Decoker